

Kudarcc

Én egész nyomorult életemben mást se csináltam, csak próbáltam normálissá válni. Olyanná, vagy legalább ahhoz hasonlóvá, amilyen mindenki más. Konokul, de minek tagadjam, egyre kétségbeesettebben próbáltam, mint ahogy egy hangya próbál kijutni a mézes bödönből. De persze nem sikerült. Persze, hiszen miért is sikerült volna? Van, akiknek szinte mindig minden sikerül, mások örökké csak kudarcokba fulladnak. Én az utóbbiak közé tartozom. Ez egyfajta születési rendellenesség lehet. Vannak, akik sikerre és vannak, akik kudarcra születnek. Lehet ez ellen kézzel-lábbal kepesztetni, de felesleges. A sorsát senki sem kerülheti el. Én makacsul próbáltam, de minden próbálkozásom, ahogy ez lenni szokott, csak még inkább beteljesítette sorsomat. Gyerekként küzdöttem anyámmal, hogy árulja el ki volt az apám, vagy ha nem tudja, akkor legalább segítsen kideríteni, de hiába. Kudarcot vallottam. Ma sem tudok semmit az apámról. Hat ujjal születtem a bal kezemen. Küzdöttem anyámmal, hogy operáltassuk le, mert csúfolnak miatta az iskolában, de ő nem engedte, azt mondta öncsonkítás lenne, felesleges tortúra, és inkább próbáljam megtanulni elfogadni magam olyannak, amilyen vagyok. Próbáltam elfogadni magam olyannak, amilyen vagyok, és még mindig próbálom, de nem akar sikerülni. Kudarcot vallottam ebben is. Próbáltam nem megutálni az anyámat, de ebben olyan csúfos kudarcot vallottam, hogy már egyenesen gyűlölöm őt. Próbáltam nem kövér lenni, amióta csak az eszemet tudom, de nem sikerült, harcom a kilókkal kudarcot vallott. Próbáltam jó tanuló lenni, hogy egyetemre mehessek, és kariert csináljak, de nem jött össze. Sosem sikerült jó tanulóvá válnom. Nem vagyok elég eszes. Próbáltam elkerülni a sorkatonaságot, hivatkoztam mindenféle betegségre, de hiába, elvittek két rohadt évre bokacsattogtatónak. Próbáltam megúszni a megaláztatásokat, de képtelenség volt. Próbáltam beindítani egy vállalkozást, de nem jött össze rá a pénz. Elkezdtem pénzügyi tanácsokat osztogatni, de minden tippem bebukott. Éveken át próbáltam összehozni egy párkapcsolatot, és amikor már feladtam volna a reményt, összejött egy csajjal, akit sosem szerettem, és még csak nem is tetszett, de végre jártam valakivel. Aztán ezt is elbaltáztam. Amikor bejelentette, hogy terhes, megmondtam, hogy nem akarok gyereket, és őt sem akarom feleségül venni. Erre elhagyott, és megszülte a lányom. Kudarcot vallottam apaként is, sosem lehet normális kapcsolatom a gyerekekkel. Próbáltam megírni életem történetét, hátha azzal végre sikerül kitörnöm, de az is kudarcba fulladt, képtelen voltam összehozni. Próbáltam nem elkövetni öngyilkosságot, de ebben is kudarcot vallottam, mert végül megkíséréltem, de az is kudarcba fulladt, mert megmentettek. Próbáltam nem megőrülni, de 14 hónapra valahogy mégis bekerültem a pszichiátriára. Utána próbáltam újra elköltözni anyámtól, de a próbálkozásaim totális kudarcot vallottak, még mindig vele lakom. Próbáltam nem alkoholistává válni, de nem sikerült az se. Iszom. Titokban. Próbáltam megúszni, hogy pszichológushoz kelljen járnom terápiára, de muszáj, mert ha nem működöm együtt, akkor újra bezárhatnak. Az orvos azt mondja, az a baj, hogy mindent csak próbálok, helyett, hogy megcsinálnám. Próbálok nem megvetni ezért a bődületes nagy semmitmondó baromságért, de persze nem megy. De ezt legalább nem bánom. Próbáltam nem megsértődni azok miatt a dolgok miatt, amikben kudarcot vallottam, de nem megy. Sértve érzem magam. Most úgy döntöttem, nem próbálok csinálni semmit, hátha azzal többre megyek. Bár ha a sorsom nem kerülhetem el, akkor úgylis mindegy mit teszek, mindennek ugyanaz a végkifejlete. Kudarc.